

ANKETA O REZULTATIMA KURSA “UVOD U UPOTREBU RAČUNARA” JEDNAKIH MOGUĆNOSTI U CILJU EVALUACIJE PROGRAMA

Kurs «Uvod u upotrebu računara» udruženje «Jednake mogućnosti» vodi od 11. avgusta 2003. godine. Od tada, tokom 2003. godine, kurs je pohađalo dvanaest grupa, od kojih su dve bile za radnike i štíćenike beogradskih domova za nezbrinutu decu i samohrane majke, a ostalih deset grupa pohađali su nastavnici razredne nastave iz cele Srbije. Ciljnu grupu u ovih deset grupa predstavljale su žene, nastavnici razredne nastave, uglavnom iz škola u ruralnim oblastima. Kroz obuku Udruženja prošlo je ukupno 133 žena koje rade u osnovnim školama kao nastavnici razredne nastave. Anketa je obuhvatila 20 žena, odabranih po metodu slučajnog uzorka, i to po dve žene iz svake grupe.

Anketiranim kandidatima su postavljena sledeća pitanja:

1. Da li ste sa Vašim okruženjem pričali o udruženju «Jednake mogućnosti» i kakve su reakcije?
2. Da li imate pristup računaru?
3. Da li proširujete Vaša znanja i veštine za rad na računaru?
4. Da li Vam skripta pomažu da obnovite postojeća znanja i da steknete nova?
5. Da li prenosite Vaša znanja drugima (kolege/učenici/meštani)?
6. Da li želite da nastavite saradnju sa udruženjem «Jednake mogućnosti»?
7. Da li u Vašoj sredini postoji interes za organizovanje malog centra ili grupe seminara udruženja «Jednake mogućnosti» za obuku za rad na računarima?
8. Da li ste uspostavili vezu sa koleginicama koje su bile na seminaru sa Vama?
9. Da li održavate tu vezu korišćenjem e-mail-a?
10. Ukoliko ima problema, koji je Vaš predlog kako Udruženje može da pomogne u prevazilaženju problema korišćenja i/ili obuke za rad na računarima?

Na prvo pitanje pozitivan odgovor, odnosno odgovor da su u svom okruženju prenele informaciju o Udruženju, dalo je svih 20 žena, ili u procentima 100% ispitanika. Od toga, 95% njih je odgovorilo da su ljudi pozitivno reagovali na ideju o obuci koju sprovodi Udruženje. Ostalih 5% nije se izjasnilo. Ono što je čak 45% ispitanih navelo kao posledicu prenošenja njihovog iskustva o kursu, je to da su se kolege iz škole u kojoj rade, takođe prijavile da pohađaju kurs.

Na drugo pitanje pozitivno je odgovorilo 70% žena. Od toga 50% ima računar kod kuće, 40% ima računar samo u školi, ili i u školi, i na njima aktivno rade. Problem je, a da taj problem postoji vidi se u odgovorima na 5. pitanje, je što nastavnici razredne nastave računar uglavnom koriste za sastavljanje i štampanje kontrolnih zadataka, nalaženje korisnih tekstova na Internetu i sl., ali retko za aktivnu nastavu

(kroz novouvedeni predmet Od igračke do računara). Osnovni razlog za nekorišćenje računara u nastavi je taj što su ti računari postavljeni u direktovoj kancelariji/u računovodstvu/kod sekretara škole ili u kabinetima za tehničko obrazovanje koji koriste učenici starijih razreda, te su nedostupni za đake nižih razreda. 15% ispitanika je odgovorilo da njihova škola ima računar, ali da je on instaliran u direktovoj kancelariji/u računovodstvu/kod sekretara škole i da nemaju, ili imaju samo retko i vremenski ograničen, pristup tom računaru.

20% ispitanih je na ovo pitanje odgovorilo negativno, što znači da 4 žene uopšte ne koriste svoje stečeno znanje. 10%, ili dve ispitane osobe, odgovorile su da računar koriste veoma retko.

Zanimljiv podatak koji se pojavio je da su mnoge polaznice kursa, nakon obuke, kupile računare za privatnu upotrebu i mnoge od njih su rekle da uče svoju decu/supružnika ono što su naučili na obuci.

Na treće pitanje, da li proširuju svoja znanja u oblasti rada na računarima, od 80% žena koje su odgovorila da imaju pristup računaru, 56,25% je odgovorilo pozitivno, što znači da 12 od 20 ispitanih žena radi dalje na svom usavršavanju. 43,75% ne uči nove sadržaje.

Na pitanje da li koriste skriptu, 85% ispitanih je odgovorilo da još uvek koriste skriptu, a to znači da je 17 žena odgovorilo pozitivno. (Neslaganje sa podatkom da samo 16 žena koristi računar je nastalo zbog slučaja da jedna od ispitanih, bez obzira što još nema računar, očekuje da će ga škola u kojoj radi obezbediti i zato i dalje aktivno konsultuje skriptu da ne bi zaboravila naučeno). 15% ispitanih ne koriste skriptu. Od ispitanih kandidata čak 35% je pohvalilo skriptu da je veoma dobra i još dodatnih 30% se veoma pozitivno izrazilo o skripti i reklo je da je davalo i drugima skriptu da uče iz nje jer je prilagođena početnicima i kao takva je poslužila mnogima da steknu osnovna znanja iz oblasti rada na računaru.

Na peto pitanje, da li prenose drugima stečeno znanje, 40% ispitanih je dalo odrećan odgovor, a to znači da 8 od 20 ispitanih polaznika ne prenosi dalje ono što je naučeno na seminaru. Od 60% ispitanih koji su potvrdno odgovorili, samo 25% prenosi svoja znanja učenicima u školi (ali uglavnom ne kroz predmet Od igračke do računara), a 35% to čini van škole, u svom privatnom životu. Od ovih 35% koji ne prenose znanje učenicima u školi, svi su odgovorili da to ne čine samo zbog nedostatka ili nedostupnosti opreme.

Na pitanje da li žele da nastave saradnju sa «Jednakim mogućnostima», svih 100% ispitanih je odgovorilo potvrdno. Kao vid buduće saradnje većinom su navodili pohađanje viših kurseva koje bi Udruženje organizovalo.

Odgovori na sedmo pitanje daju nam ovakvu sliku: čak 80% ispitanjih kaže da bi u njihovoj sredini kursevi Udruženja mogli da naiđu na dobar odziv, a u smislu da bi interesovanje za njih bilo veliko. 10%, ili dva ispitanika, odgovorili su da kursevi ne bi naišli na dobar odziv, a 10% nije imalo odgovor na pitanje. Od onih 80%, ili 16 ispitanih koji su odgovorili pozitivno, 62,5% je odgovorilo da bi se tehnički to moglo izvesti u njihovoj sredini – a to znači da bi Udruženje moglo da dobije na korišćenje tehnička sredstva koja su u vlasništvu lokalne zajednice (mesna zajednica, škole i sl).

Na pitanje da li su ostali u vezi sa kolegama sa kursa, njih 45% je odgovorilo potizivno, 40% negativno, a 15% da su se tokom seminara družili većinom samo sa kolegama iz kolektiva i da su , shodno tome, ostvarili samo bliži kontakt sa njima.

Osmo pitanje je postavljeno najvećim delom zbog podatka koji je vezan za deveto pitanje, a ono se tiče korišćenja e-mail-a kao sredstva komunikacije. Sa kolegama sa kursa e-mail komunikaciju održava četiri polaznika, ili u procentima 20%. 30% ispitanih koristi inače e-mail kao vid komunikacije, ali ne održava takvu vezu sa kolegama sa kursa. 50% ispitanih ne koristi e-mail uopšte. Kao razlog navode, u glavnom, loše telefonske veze koje onemogućavaju vezu sa Internetom.

Na deseto pitanje jedan od ispitanih nije imao odgovor kako bi Udruženje moglo da pomogne u prevazilaženju problema sa korišćenjem ICT tehnologije u njihovom kraju. Sedmoro njih, ili 35%, odgovorilo je da Udruženje ne može da pomogne, da su problemi mnogo dublji i da zahtevaju mnogo ozbiljniju i sveobuhvatniju akciju koju mogu da sprovedu samo velike institucije (školstvo, državna vlast...). Ostali ispitanici su odgovorili **da Udruženje može da pomogne prvenstveno ako nastavi da drži kurseve za njihove kolege koji moraju da savladaju rad na računarima** (7 ispitanih); drugi odgovori su bili da Udruženje najviše može da pomogne ako im omogući da dođu do računara, odnosno ako im obezbedi donaciju.